

венъ прѣдмѣтътъ и т. н. Нъ ъто двѣ еднакви бѣли книги; то се знае, между тѣхъ може да се найде разлика; нъ трѣбова човѣкъ много да се вгледа: знаешъ ли, какъ да ги различишь отъ прѣвъ погледъ? — *Синь*. Мога много лесно: едно то листо ъ на лавица та, а друго то на прѣстолътъ. — *Татко*. Добрѣ; нъ ти тукъ различавашъ два прѣдмѣта не по шарътъ, не по видътъ, не по тежина та, а *по мѣсто то*. Авъ шта промѣна ъедини прѣдмѣтъ на мѣсто то на други и тогава мѣсто то имъ се промѣнава. Нъ ако едно то листо бѣде чърно, а друго то бѣло, тогава кѣдѣто и да ги туря, ти все ште се распознаватъ по шарътъ. Ония бѣлѣзи, които принадлежатъ на ъдинъ прѣдмѣтъ, наричатъ се *качества* или *свойства* на прѣдмѣтътъ. Мѣсто то на прѣдмѣтътъ и то може да бѣде бѣлѣгъ, нъ нѣма да бѣде свойство. Нъ, освѣнъ свойство то и мѣсто то на прѣдмѣтътъ, могатъ оште да се различатъ прѣдмѣти ти *по врѣме*. Така, ми казовами: вчерашни день, вчерашни обѣдъ, завчерашни урокъ, утрѣшните работи, вечерно то кафе; тукъ ми различавами прѣдмѣти ти по врѣме. Вчерашни обѣдъ може съвѣсмъ да прилича на днешни, нъ той си ъ вчерашнъ, та не можемъ да сме сити отъ него. За такъва разлика ми употрѣбавами имената на мѣсеци ти, дни ти на недѣлата, броимъ часовети, числа та, години ти. Може оште да се отличи ъдинъ прѣдмѣтъ отъ другъ *по количеството*: въ таа стаа има шесть стола; въ онаа дванадесетъ; два лакти бало ъ по-малко отъ три и т. н. Нъ ъто двѣ еднакви книги: какъ мислишь, по какво по-скоро можешъ да ги различишь? — *Синь*. Една та ъ отворена, а друга та затворена. — *Татко*. Ето двѣ еднакви монети: земи ги въ рѣка и кажи по-скоро, по какво се различаватъ. — *Синь*. Една та ъ студена, а друга та горешта. — *Татко*. Ето два стола: намѣри разлика та въ тѣхъ. — *Синь*. Едини ъ положенъ, а други правъ. — *Татко*. Тукъ прѣдмѣти ти се различаватъ *по състояние то*, на което се намиратъ. Едини човѣкъ стои, другъ сѣди, трети чете, четвърти пише, пети се расхожда: всички ти тиа люде се различаватъ по състояние то, на което се намиратъ. Прѣдмѣти може да се различетъ и *по дѣйствието то*, което прави ъдинъ прѣдмѣтъ на другъ, или другъ прѣдмѣтъ прави нему: едно дѣте си дѣла тоага, а друго играе на въртелѣшка; ъдинъ селанинъ оре, а другъ бере дърва; едно дѣте плаче, че му се каралъ татко му за бѣснѣенето то, а друго надариха за прилѣжането то му. Често оште прѣдмѣти ти се различаватъ *по назна-*